

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Trier har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Paa min Forespørgsel til det ærede Medlem, om han vilde arbejde for Nedsækering af Kapitalen i lige saa høj Grad, som h n arbejder for Nedsækering af Arbejds-lønnen, svarede det ærede Medlem særlig med Hensyn til en tænkt industriel Virksomheds Obligationslaan, at der var d r Tale om et kontraktmæssigt Forhold, som vi ikke er i Stand til at beskæftige os med. Jeg vil gøre opmærksom paa, at lige saa vel som den industrielle Virksomhed har forpligtet sig til at betale 6 pCt. Rente af sit Laan, har den forpligtet sig til, indtil næste Pristal fastsættes, at betale den fastsatte tarifm ssige L n. Saa sagde det ærede Medlem, at det skulde være frivilligt, Kapital-ejeren skulde give Afkald paa sit Udbytte, lige saa vel som vi kun taler om, at Arbejderne frivilligt skal nedsætte deres L n. Det lød formelt overordentlig ligeligt, men det er paa ingen Maade ligeligt, for Obligationsejeren kan tage det med R  og sige: Nej, jeg vil ingen Nedsættelse have af Renterne, jeg vil ikke have nogen Nedsættelse i Hovedstolen, og forsøges det, g r jeg Eksekution, men naar Arbejderne siger: Vi vil ikke have nogen Nedsættelse af Arbejds-lønnen, saa svares der med Arbejds-løshed. Hvis det er Lighed, hvis det er ensartet Behandling af Kapital og Arbejdere, saa ved jeg ikke, hvad Lighed er. Ved de Forhandlinger, der skal føres, beh ver Kapitalen i Realiteten intet Hensyn at tage, saafremt den har sikret sig nok, og det har den i Almindelighed. Overfor Arbejderne er det, der sker ved de stadig gentagne Paa-mindelser om at sætte Lønnen ned, ikke andet end politisk Pengeafpresning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det var det ærede Medlem, der rejste Spørgsmaalet om Obligationslaan og Renten af Obligationslaan. Jeg har den Opfattelse, at enhver, uden Hensyn til om det er en industriel Virksomhed eller en hvilken som helst anden Virksomhed eller en Privatmand, som er indgaaet paa en kontraktmæssig Forpligtelse, er nødt til at overholde den, medmindre man ved Overenskomst med den, med hvem man har indgaaet Kontrakten, faar Kontrakten ændret. Med Hensyn til Lønnen kunde det aldrig falde mig ind at opfordre nogen til at bryde Overenskomster. Selvfølgelig skal Arbejdsgiverne betale de Lønninger, som

de overenskomstmæssigt er indgaaet paa at betale Arbejderne. Det er givet, og det kunde aldrig falde mig ind at ønske, at disse Overenskomster skulde brydes. Men naar begge Parter ser, at Overenskomsterne er indgaaet paa et ganske andet Grundlag end det, vi har i øjeblikket, og at det øjeblikkelige Grundlag for Virksomhederne er et saadant, at de enten helt eller delvis maa standse, og Arbejderne derigennem føres ud i Arbejds-løshed, og Arbejdsgiverne eller Kapitalejerne derigennem miste Udsigten til at faa Rente af Kapitalen, saa synes jeg, at det skulde opfordre begge Parter til ved Im dekommehed fra begge Sider at faa tilvejebragt en frivillig Ordning af Grundlaget for Virksomhedens Fortsættelse. Det er ogsaa givet, at der vilde komme overordentlig Gang i saadanne Bestræbelser, baade fra Arbejdernes og fra Arbejdsgivernes Side, hvis man ikke kom løbende med et Lovforslag og gav Tilbud om Tilskud til Arbejds-lønnens Opretholdelse. Dette Lovforslag er et Lovforslag om Tilskud til Opretholdelse af en Arbejds-l n, der betinger en betydelig højere Levestandard, end den gjorde, da disse Lønninger blev overenskomstmæssigt fastsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Trier har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Jeg tror, det ærede Medlem ser altfor lyst paa Muligheden af en saadan Overenskomst. Jeg tror ikke, at den Obligationsejer, som har ydet et Laan, da Kronen stod i 60, og som nu har et Krav paa at faa det forrentet med en Guldkrone og faa det tilbagebetalt med 100, giver Afkald paa en eneste Smule af de Penge, han kontraktmæssigt har Ret til. Forholdet vil tværtimod utvivlsomt blive dette, at det bliver umuligt for det ærede Medlem at faa Kapitalen — der siges stadig Arbejdsgiverne, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Kapital og Arbejdsgivere er to forskellige Ting — eller Kapitalens Indehavere til at sige: Da jeg gav Obligationslaanet, var Kronen 60 værd; nu bliver Kronen 100 værd, og hvis jeg nu skal have 100 tilbage, vil det være i Strid med de Forudsætninger, hvorunder jeg gav Laanet. Kan det ærede Medlem faa gennemført, at der kun skal betales 60 tilbage, saa tror jeg, vi kan begynde at tale om det andet Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærk-